

ק"ח:

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

1. אבותינו במצרים לא השבילו נפלאותיהם לא זכו את רב חסדך וימרו על ים סוף. תהלים ק"ז
 2. וישע' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: שמות י"ד
 3. ויקח שש מאות רכב קהור וכל רכב מצרים וישלם על פלו: שמות י"ז
 4. ויצעקו בני ישראל אל ה' כי תשע מאות רכב ברזל לו וראו לחץ את בני ישראל בחוקה עשרים שנה: שופטים ד ג
 5. מן שמים נלקחו הפוכים ממסלותם נלקחו עם סיסר'א: שופטים כ
 6. נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפש עז: שופטים ה כ
 7. מושיבי עקרת הבית אם הנמים שמהם הללו יה: תהלים קנ"ט
 8. אהבתי כי ישמע' את קולי תהגתי: תהלים קט"א
 9. הללו את ה' כל ימים שבהוהו כל האמים: תהלים קי"א
 10. יאתיו חשמיים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: תהלים ס"ב
 11. גער חית קנה ערת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בור עמים קרבות יתפוצ: תהלים ס"א
 12. יתקדשו חזיר מיער וחי שדי יתענה: תהלים פ"ד
 13. ויהי סרה ואתנה קדש ל' לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני ה' יהיה סרה לאבל לשבעה ולמבשה ישתעו כנ"ח עתיק:

מין שמים נלחמו הוכבי' ממשילותם. במקומן היו עומדים וראשן מגיע עד לארץ וכן פירש' בנימוקי מקרא' ומינה למד' צפ' מי שהיה נעיל' דף ז'. כל העולם כולו תחת כוכב ה' עומד האין ירדו הכוכבים' הלא ממאחד נתמלא העולם י"ל ללא איירי אלא צוככים של גלגל שהן מזלות קצועים אצל שאר כוכבים קטנים הס': כמאזנה

ואקדיה מנחון. לשרוף את הורקים אותן למוך האור דכתיב (דניאל א) גוצריא אילך די הסיקו לשדרך מישך ועבד נגו קטיל הימון שציבא דנורא: **ואמה ה' לעולם**. שקיים לי דברו ושמר לי הצנחתו שהצנתי להליל מצני בניו של אברהם: **שנתן לו רבו מסנה**. פרנסה לדגים: ה"ג כיון דנחיתו כוכבי שמיא עליהו נחיתו לאקורי נפשיהו בנחל קישון: **ואמה ה' לעולם**. ששילס לנו מתנותינו מחיל פרתה להתפרנס ממנו: **שמוני בניך**. מרוב חטאותם בגלות: **כחולדה זו שדרה צעיקרי צפיס**. והיינו עקרת הבית: **אומום העולם מאי עצידיסיהו**. לשצוחי משום דגבר עלינו חסדו הא עלן לשצוחי: **אגבורום ונפלאום**. דחזיתו שעה ל' וקנה. עדת ישראל בין הקנים ציער: **חזיר מיער**. זה אדום שכחוב זה (ש"ס ז) אכלה ומדקה ושארל צרגלה רפסה וזה דרכו של חזיר: **של מעשיה נכפזים צקולמום אחד**. כל' פה אחד להם להרע: **מתרפס**. מתיר פס פושט יד: **צרלי**. כלומר מתנים עם ישראל לעשות לרונם צשוד שהם מקבלים ואין מקיימין דצרייהם: זה

רשב"ם

ואקדיה מנחון. לשרוף את הורקים אותן למוך האור דכתיב' גוצריא אילך די הסיקו לשדרך וגו' עד קטיל הימון שציבא דנורא: **פלוט אופן ליבשה**. וניתנו לקצורה שס צוכות שאמרו (שמות יד) כי ה' נלחם להם בצמרים והיינו דכתיב (ש"ס טו) נגית ימייך תצלעמו ארץ שנשבע הקב"ה לו רבו מסנה. פרנסה לדגים: **כיון דנחיתו כוכבי שמיא עליהו נחיתו לאקורי נפשיהו בנחל קישון: פסחו דגים**. שציס: **נחל קישון גרפס**. לים דכתיב (קהלת ה) כל הנחלים הולכים אל הים: **ואמה ה' לעולם**. ששילס לנו מתנותינו מחיל פרתה להתפרנס ממנו: **אמה ננסם ישראל**. הוקנים והחשובים שבהן אמרו כו'. שאינם חשובים כל כך דמשמע אם הצנים שהאס לועקת על הצנים ששמוה עקרת הבית: **שמוני בניך**. מרוב חטאותם בגלות: **כחולדה זו שדרה צעיקרי צפיס**. והיינו עקרת הבית: **אני אהבתי לפניך**. אהבתי משמע כמו אהבשני כלומר אהבת אופי: **לי נאה להשגי**. יומר מכל האומות שהרי ישראל יתחוד: **כשהלה רבי ישמעאל צרבי יוסי שלח לו כו'**. בהרבה מקומות צ"ס מלינו שלח לו רבי לרבי ישמעאל צרבי יוסי צחלו כן והדברים שהשיב לו כאן לא השיב לו פעם אחרת ושמה חללים הרבה חלה רבי ישמעאל וכל פעם ופעם שלח לו רבי והוא משיב לו אי נמי כולן השיבן צפעס אחת וצ"ס סידרן במסכתות כל אחת על מקומה: **אומום העולם מאי עצידיסיהו**. לשצוחי משום דעלינו גבר חסדו הא עלן לשצוחי: **אגבורום ונפלאום**. דחזינן שעה צעולם וכל שכן אנו כי גבר עלינו חסדו יומר מכל אומה ולשון: **יאסיו חשמנים**. דרוגות למלך המשיח

מוסף רש"י

כך מצויים עוליהם מצד אחר. רחוק ממנו וירדפו אמרנו (שמות י"ד ז). בעיקרי בתים. קרוב' צלע' וחזיון כו'. אע"פ שדלה אני במצות. כגון ציגוס, שאין ויזומיהן מביעין תלות להם צוכתם, אך אני ולי נאה להושיע. להטות כלפי חסד (ד"ה ט"ז).

מוסף תוספות

א. וכן איתא במדרש שאורך הכוכב מהלך ת"ק שנה כמן השמים ועד הארץ שהיה ראש אחד תחוב ברקיע והשני היה בארץ. מוס' מגינה יב. ב. באורי העולם. שס.

רבינו הגנאל

וענין ימרו על ים בים סוף ישראל שבוהוהו הדור קטני אמנה היו אמרו כשם שאנו עולין מצד זה כך המצרים עלו מן הצד האחר וכו'. אמרה כנסת ישראל אע"פ שדלה אני מן המצות לי נאה להושיע אהבתי כי ישמע ה' הללו את ה' כל יום, וכל שכן אנו דגבר עלינו חסדו. וענין יאתיו חשמנים מני מצרים, למלך המשיח. לא יאצר ולא יחסן כי ליושבים לפני ה' זה המקבל לפני חבירו בישיבה.

של ים פלוט אותן ליבשה אמר לפניו רבש"ע כלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה וחוזר ונוטל ממנו אמר לו אתן לך אחד ומחצה שבהן אמר לו רבש"ע יש עבד שתובע את רבו אמר לו נחל קישון יהא לי ערב מיד פלט אותן ליבשה וראו ישראל וראו אותן שנאמר וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים מאי אחד ומחצה שבהן דאילו בפרעה כתיב שש מאות רכב בחור ואילו בסיסרא כתיב תשע מאות רכב ברזל כי אתא סיסרא [אתא עליהו בדקרי דפרזלא הוציא הקב"ה עליהם כוכבים ממשילותם דכתיב] מן שמים נלחמו הכוכבים כיון דנחיתו כוכבי שמים עליהו אקדירו הני דקרי דפרזלא נחיתו לאקדורו למיחסי נפשיהו בנחל קישון אמר לו הקב"ה לנחל קישון לך והשלם ערבונך מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים שנאמר נחל קישון גרפם נחל קדומים מאי נחל קדומים נחל שנעשה ערב מקדם באותה שעה פתחו דגים של ים ואמרו ואמת ה' לעולם אמר רבי שמעון בן לקיש מאי דכתיב מושיבי עקרת הבית אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע שמוני בניך' כחולדה זו הדרה בעיקרי בתים: **דרש רבא** ר' מאי דכתיב אהבתי כי ישמע ה' אמרה כנסת ישראל רבש"ע אימת אני אהובה לפניך בזמן שתשמע קול תחנוני דלותי ולי יהושיע אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אע"פ שדלה אני במצות לך אני ולי נאה להושיע אמר רב כהנא כשהלה רבי ישמעאל בר' יוסי שלח לו ר' אמר לנו שנים ושלשה דברים שאמרת לנו משום אביך שלח לו כך אמר אבא מאי דכתיב הללו את ה' כל גוים אומות העולם מאי עבידתיהו ה' ק הללו את ה' כל גוים אגבורות ונפלאות דעביד בהדייהו כל שכן אנו דגבר עלינו חסדו (אמר לו) ועוד (חדא) עתידה מצרים שתיביא דורון למשיח כסבור אינו מקבל מהם אמר לו הקב"ה למשיח קבל מהם אכסניא עשו לבניי במצרים מיד יאתיו חשמנים מני מצרים נשאה כוש ק"ו בעצמה ומה הללו שנשתעבדו בהן כך אני שלא נשתעבדתי בהן לא כ"ש אמר לו הקב"ה קבל מהם מיד כוש תריץ ידיו לאלהים נשאה מלכות [רומי] הרשעה ק"ו בעצמה ומה לגבריאאל¹¹ גער חית קנה געור חיה וקנה לך עדה דבר אחר געור חית קנה שדרה בין הקנים דכתיב יכרסמנה חזיר מיער וזיי שדי ירענה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן געור בחיה שכל מעשיה נכתבין בקולמוס אחד¹¹ ערת אבירים בעגלי עמים ששחטו אבירים כעגלים שאין להם בעלים¹¹ מתרפס ברצי כסף שפושטין יד לקבל מומן ואין עושין רצון בעלים¹¹ פיזר עמים קרבות יתפצון מי גרם להם לישראל שיתפזרו לבין אומות העולם קריבות שהיו חפצין בהן ועוד שלח לו ג' מאות וששים וחמשה שווקים בכרך גדול של רומי וכל אחד ואחד היו בו שלש מאות וששים וחמשה בירניות וכל בירנית וברנית היו בו שלש מאות וששים וחמשה מעלות וכל מעלה ומעלה היו בו כדי לזון את כל העולם כולו אמר רבי (ישמעאל) לרבי ואמרי לה (לר' ישמעאל בר יוסי) הני למן לך ולחברך ולחברותך שנאמר סחרה ואתננה קודש לה' לא יאצר ולא יחסן כי ליושבים לפני ה' יהיה וגו' מאי לא יאצר תני רב יוסף לא יאצר זה בית אוצר ולא יחסן זה בית גניזה מאי כי ליושבים לפני ה' אר"א זה

לירושלים דכתיב לעיל מימי מהיכלך על ירושלים לך יוצילו מלכים שי: געור חיה. אומה הרשעה: וקנה לך עדה. ישראל. ואית דמפרשי מצרים וכוס דכתיב צריים ולא נהירא דסתם עדה ישראל: קנה. דרש לשון קנים: צין קנים. ציער דחזיר ציער זו אדום שכחוב צה' אכלה ומדקה ושארל צרגלה רפסה זה דרכו של חזיר: נכפזין צקולמוס אחד. כלומר כולן פה אחד להרע לישראל. אם צא ישראל לדין לפנייהם כולן מחייבין אותו מדכתיב קנה ולא כתיב קנים משמע קולמוס אחד: צעגלי עמים. עגלים של כל העולם הפקר שאין להם צעלים: מתרפס. מתיר פס פושט יד: צרלי. כלומר מתנים עם ישראל לעשות לרונם צשוד שהן מקבלין ואין מקיימין דצרייהן: צירניות. מגדלים: להצרות. לחצרי חציק: ציט אוצרוסין. של מירוש דגן ויהר: ולא יחסן. לשון חוסן. זה בית גניזהין של כסף וזהב הגנוזין וטמונים צחוק וצחוסן: זה